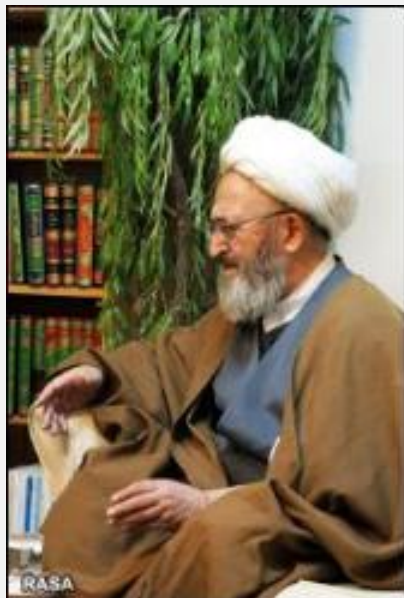

شیخ شوشتری در حب عترت و خاندان رسالت ذوب شده بود

حضرت آیت الله سبحانی در پیامی به کنگره علامه شیخ جعفر شوشتری، اظهار داشت: مسلماً ولای خالصی که بر قلب او حکومت می کرد...

حضرت آیت الله سبحانی در پیامی به کنگره علامه شیخ جعفر شوشتری، اظهار داشت: مسلماً ولای خالصی که بر قلب او حکومت می کرد و در حقیقت در حب عترت و خاندان رسالت ذوب شده بود، در موفقیت او اثری بارز داشته و نکات زیبایی که در تحلیل مراثی از خود ابراز می کرد و نوعی اجتهاد در ترسیم اهداف حسین بن علی (ع) بود، مسلماً نشانی از تأییدات الهی و اخلاص این شخصیت کم نظیر است.

به گزارش خبرنگار خبرگزاری رسا در اهواز، حضرت آیت الله جعفر سبحانی، از مراجع تقلید قم در پیامی به کنگره علامه شیخ جعفر شوشتری، تصریح کرد:

آیت الله شوشتری هنگامی که لب به سخن می گشود و برای هدایت مردم سخن می گفت، به تصدیق ترجمه نگاران، هزاران نفر پای منبر او جمع شده و بسیاری از گنهکاران راه توبه را در پیش می گرفتند و سعادت نصیب آنان می گشت و آنگاه که به نماز می ایستاد همگان به وی اقتدا کرده و با او نماز می گذاردند.

متن کامل این پیام بدین شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

پیش از آنکه درباره مقام و شأن مرحوم آیت الله شیخ جعفر شوشتری سخن بگوییم، از کلیه کسانی که این فضای علمی را بوجود آوردند تا از یک شخصیت علمی و اخلاقی تجلیل به عمل آید تشکر و تقدیر می نمایم.

مسلماً مؤسسان این بزرگداشت پاداش بزرگی نزد خدای متعال دارند.

تاریخ علمای شیعه کمتر کسی را سراغ دارد که در عین حضور در قله فقاقت، منبر خطابه و وعظ را نیز در اختیار داشته باشد؛ زیرا غالباً فقیهان عالی مقام در تحقیق مسائل فقهی فرو رفته و کاری با وعظ، خطابه و امر به معروف و نهی از منکر آن هم در بالای منابر نداشته اند.

از طرفی دیگر خطیبان عالی مقام و سخنوران تأثیرگذار غالباً با تاریخ و حدیث سرکاری داشتند و کمتر به مبانی می پرداختند، ولی شخصیت مورد نظر ما نابغه زمان در این مورد ذوالریاستین بود.

درحالی که فقیهی بزرگ و دست پروده شخصیت های عظیمی مانند صاحب جواهر و شیخ انصاری و غیره به شمار می آمد؛ در عین حال در منبر خطابه و کرسی وعظ، گوی سبقت را از همه ربوده بود.

هنگامی که لب به سخن می گشود و برای هدایت مردم سخن می گفت، به تصدیق ترجمه نگاران، هزاران نفر پای منبر او جمع شده و بسیاری از گنهکاران راه توبه را در پیش می گرفتند و سعادت نصیب آنان می گشت و آنگاه که به نماز می ایستاد همگان به وی اقتدا کرده و با او نماز می گذاردند.

مسلماً چنین افرادی نه تنها افراد موفق هستند، بلکه به نوعی مؤید می باشند و تا از جهان غیب امدادی به آنان نرسد دارای چنین موفقیت و موقعیتی نمی شوند.

آثار چاپ شده از این مرد الهی نشان می دهد که عقربه وجود او پیوسته دو مطلب را نشانه می گرفت، یا هدایت فکری و اعتقادی جامعه مانند کتاب الحقائق فی اصول الدین، یا هدایت عملی و اخلاقی مردم مانند کتاب مجالس المواضع و البکاء و الخصائص الحسینیة که به زبان عربی و فارسی چاپ شده است.

مسلماً ولای خالصی که بر قلب او حکومت می کرد و در حقیقت در حب عترت و خاندان رسالت ذوب شده بود، در موفقیت او اثری بارز داشته و نکات زیبای که در تحلیل مرثی از خود ابراز می کرد و نوعی اجتهاد در ترسیم اهداف حسین بن علی (ع) بود، مسلماً نشانی از تأییدات الهی و اخلاص این شخصیت کم نظیر است.

در شب وفات او که در ماه صفر در شهر کرد اتفاق افتاد، آسمان ایران و عراق و نقاط دیگر با پدیده شهاب باران روبرو بود، شعرا و ادبای آن را در اشعاری که در سوگ و رثای این عالم بزرگ سروده اند آورده اند؛ قبلاً نیز در سال و یا شب وفات حسین بن روح یا محدث بزرگی مانند کلینی چنین پدیده ای رخ داده بود.

سید ابراهیم طباطبایی در قصیده معروف خود به شهاب بارانی که در تعبیر عربی تناثر النجوم می گویند؛ اشاره می کند و قصیده می سراید: «ومن استنزل النجم عن ابراجها و استنزل الاقمار من حالاتها»، سید جعفر حلی نیز در قصیده خود می گوید: «أما رایت الشهب کیف تهافتت و الارض اقرع اهلها زلزالها» شاعر فارسی گوی می سراید: «چون حاج شیخ جعفر از دیدار بار بست، همچون شهاب ریخت زانجم فلک شرر، ظاهر شب وفات حسین بن روح شد از رحلت فقیه و کلینی همین اثر، تاریخ موت شیخ بررسی گر از اسیر گوید انه لبجنات استقر» .

جمله «انه لبجنات استقر» با حروف ابجد با سال 1303 سال وفات شیخ شوشتری برابر است، پیکر پاک او به نجف اشرف منتقل و در حجره اولی ساباطی که پهلوی تکیه بکتاشی ها به خاک سپرده شد.

در حالی که شهاب باران را ترجمه نویسان نقل کرده اند، خود اینجانب از زبان مرحوم شیخ الاسلام تبریزی، یعنی مرحوم حاج سید علی اکبر طباطبایی شنیدم که فرمود: من در سال فوت ایشان 13 ساله بودم و با چشم خودم شهاب باران را دیدم و این حالت تا مدتی ادامه داشت.

من در اینجا دامن سخن را کوتاه می کنم و از خداوند بزرگ برای مرحوم آیت الله شیخ جعفر شوشتری علو درجات و برای جویندگان راه او طلب مغفرت، و برای پدیدآوردگان این فضای تکریمی درخواست پاداش الهی می کنم.

مسلماً فوت شیخ، اثر غمباری در جامعه آن روز نهاد و آن گاه که خبر مرگ او رسید، در اکثر مناطق شیعه نشین سوگ و غم همه جا را فرا گرفت و شایسته او نیز همین بود زیرا مرگ او، مرگ فردی عادی نبود و به قول شاعر: «و ما مثل قیس هلك هلك واحد و لكن بیان قوم تهدما» و به قول رودکی «از شمار دو چشم یک تن کم و از شمار خرد هزاران بیش».

و السلام علیکم و رحمه الله و برکاته
جعفر سبحانی